

Til Oslo biskop og Den norske kirkes bispemøte v/generalsekretær.

Uttalelse vedrørende fremtidig tilsynsordning for feltprester fra Den norske kirke

Uttalelsen bygger på et forslag som ble sendt ut til alle feltprestene som tilhører Den norske kirke og tilbakemeldinger fra disse.

Vi viser til den pågående prosessen vedrørende fremtidig tilsynsordning for feltprester fra Den norske kirke. Som feltprester fra Den norske kirke ser vi det som viktig for den videre saksbehandling at Oslo biskop og bispemøtet blir gjort kjent med synspunkter og vurderinger fra praksisfeltet før avgjørelse treffes.

Vi ønsker at nåværende tilsynsordning i størst mulig grad videreføres. Det innebærer at Oslo biskop fortsatt har tilsynsansvaret for Den norske kirkes prester i Forsvaret og at det fortsatt er en feltprost.

Begrunnelsen for dette er som følger:

1. Ordningen har lange tradisjoner. Den går helt tilbake til etableringen av Feltprestkorpset i 1953. I en tid hvor mye endres er det viktig å holde fast på en etablert og fungerende ordning. For oss som feltprester i Den norske kirke er det viktig å tydeliggjøre og synliggjøre at vi er en del av Den norske kirke, ikke bare som enkeltpersoner, men også som fellesskap. En endret tilsynsordning vil kunne føre til fragmentering og svekkelse av en felles tilhørighet. Nåværende ordning med Oslo biskop og en feltprost uttrykker en enhetlig og felles kirkelig forvaltning av feltprester i Den norske kirke. Såfremt sjef for Forsvarets tros- og livssynskorps er ordinert prest i Den norske kirke mener vi vedkommende også kan være feltprost og regnes som prost i Den norske kirke. Eventuelt kan NK eller sjefsprest FOH inneha en slik posisjon.
2. Ordningen tar utgangspunkt i at feltpresttjenesten er mobil i sin karakter. Feltpresttjenesten er i likhet med militær virksomhet, kun delvis geografisk definert. En militær avdeling er mobil og feltpresten har virksomhet som omfatter flere bispedømmer, og noen ganger i internasjonale operasjoner. Den geografiske kirkelige inndelingen Den norske kirke har er ikke uten videre tilpasset de vilkår feltpresttjenesten utføres under. Det å være knyttet opp mot en biskop, uavhengig av hvor tjenesten utføres, vil dermed være mer i pakt med tjenestens karakter. Knytningen mot Oslo biskop kan begrunnes i at både Forsvarets og Forsvarets tros- og livssynskorps' hovedseter er i Oslo bispedømme.
3. Tilsyn av én biskop vil bli mer enhetlig og effektivt. Biskopen vil ivareta behovet for særlig kjennskap til de spesielle forholdene feltprestene arbeider under. Det bidrar til en robust institusjon i Forsvaret og med et innslagspunkt i Den norske kirke. Med tanke på krise- og krigsforhold vil det være en klar fordel med en sentral og enhetlig tilsynslinje for alle prester i Den norske kirke. Det er uttalt fra Forsvarets ledelse at det er ønskelig med én biskop å forholde seg til, noe som er særlig aktuelt i krise og krig.

4. Majoriteten av FTLK's personell vil fortsatt være prester fra Den norske kirke og FTLK vil gjenspeile Grunnlovens §16 «Den norske kirke, en evangelisk-luthersk kirke, forblir Norges folkekirke.» Feltprosten som institusjon er også et kulturbærende element inn mot Forsvaret, og institusjonen representerer en tradisjon og en bevissthet i Forsvaret om kirkens tjeneste i samfunnet under mange ulike forhold.
5. Ordningen er administrativ enkel. Ved en tjenestestedsmodell vil det i utgangspunktet være den enkelte biskop som må utføre tilsynet direkte med den enkelte feltprest i respektive bispedømme. Dette vil bli administrativt komplisert å følge opp både fra kirkens side og fra Forsvarets side. Ved en slik modell vil alle biskoper som har feltprester i sine bispedømmer måtte påregne å møte i FTLKs samarbeidsforum. Dette vil bli for stort til at det vil være gjennomførbart i praksis.
6. Det vil være problematisk med ulike tilsynspraksiser basert på hvilken biskop feltpresten står under tilsyn av. En samarbeidsavtale mellom Forsvaret og Den norske kirke forutsetter enhetlig juridisk praksis. Nåværende ordning sikrer slik enhetlig praksis og vil etter vår mening være viktig å videreføre også fremover.

Gitt at ønsket om videreføring av nåværende tilsynsordning imøtekommes, vil vi også anmode om at det gjøres endringer i ordning for utpeking av biskop. Mens feltprester tidligere avga stemme ved valg av Oslo biskop, i likhet med prester i Døveprostiet, er det etter nye regler slik at feltprester avgir stemme ved utpeking av biskop der de tjenestegjør. Dersom feltprestene skal stå under tilsyn av Oslo biskop vil det være naturlig at vi også avgir stemme ved valg av Oslo biskop.

Øystein Endal

Følgende personer har skriftlig gitt uttrykk for at de gir sin tilslutning til uttalelsen:

Kyrre Klevberg

Andreas Braset

Knut Espen Høidal

Yngvar Nilsen

Turid Reksten

Sverre Stai

Torstein Holten

Martin Peder Dahl

Tom Krager

Einar Norbakken

Knut Helge Kråkenes Moe

Hans Kenneth Sundsbø

Asle Tveit